

П. Увардихъ ли тѣхъ заповѣдь Иисусовъ?

О. А тѣ като излѣзохъ, прославихъ го по всичкѣ-тѣ онѣзи земѣхъ. (Ст. 31.)

П. Похвално ли бѣше това тѣхно поведѣніе?

О. Не бѣше похвално. Наистинѣ тѣ отъ радость не мълчахъ за чудесно-то си исцѣленіе, но тѣ пакъ бѣхъ длѣжни да правятъ точно както Иисусъ бѣше имъ заповѣдалъ.

П. Кои дѣла трѣбва да правимъ за да бѣдемъ угодни на Бога?

О. Дѣла-та, които той заповѣдва, и да ги правимъ тѣй както е той заповѣдалъ. Безумно е да оставимъ работы-тѣ, които той заповѣда и да правимъ други които не е заповѣдалъ съ надеждѣ, че тѣ ще му бѣдѣтъ угодны. Не знае ли Богъ какво иска, или трѣбва ли ный да му кажемъ какво му е угодно?

П. Кого приведохъ при Иисуса?

О. И когато тѣ излѣзувахъ, ето, доведохъ единъ чловѣкъ нѣмъ и бѣснуемъ. (Ст. 32.)

П. По коѣхъ причинѣхъ бѣше нѣмъ този чловѣкъ?

О. Той бѣше нѣмъ защото бѣше бѣснуемъ. Щомъ Иисусъ испѣди бѣсъ-тѣ, той начинъ да говори.

П. Що думажъ народи-тѣ, когато видѣхъ туй чудо?

О. И слѣдъ испѣждане-то на бѣсъ-тѣ, проговори нѣмъ-тъ: и почудихъ ся народи-тѣ и думажъ: Никогда не ся е видѣло таквозъ нѣщо въ Израиль. (Ст. 33.)

П. Понеже Моисей и пророци-тѣ бѣхъ направили много чудеса, защо думажъ народи-